

ՀՀ ֆինանսների նախարարություն

Հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողով

Ո Ր Ո Շ ՈՒ Մ 54/2

15 դեկտեմբերի 2015 թ.

Քննարկվեց Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանի 12.11.2015 թ-ի բողոքը ՀՀ ՖՆ Եղեգնաձորի ՏՀՏ 02.10.2015 թ-ի թիվ 6104898 ակտի և ՀՀ ՖՆ իրավաբանական վարչության պետի 26.10.2015 թ-ի թիվ 297436/05 որոշման դեմ:

Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանի բողոքում բերված փաստարկները.

1. Ստուգման հանձնարարականում նշված է ելակետային տվյալների և գործակիցների ճշտության ստուգում: Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանը 2015թ. հուլիս ամսվա կտրվածքով համարվել է արտոնագրային վճար վճարող և այս առումով հարկային մարմինը խախտումներ չի հայտնաբերել: Է.Հովհաննիսյանի գործունեությունը հանրային սննդի ոլորտում է, իսկ այդ ոլորտում, արտոնագրային վճար վճարելու ելակետային տվյալ է համարվում տարածքը, իսկ գործակիցները որոշվում են՝ ըստ բնակավայրերի տիպի:

Տվյալ դեպքում անհասկանալի է, թե ինչպես է ելակետային տվյալների և գործակիցների ճշտությունը ստուգվում, այսինքն՝ ըստ հանձնարարագրի բնույթի՝ պետք է ստուգվեր, թե տարածքը համապատասխանում է հայտարարագրով ներկայացվածին, թե ոչ: Մինչդեռ ՀԴՄ-ից հանվում է Z հաշվետվություն և դրա հիման վրա որոշվում, որ անձը կատարել է արտոնագրված վճար վճարողի պարտականությունների խախտում: Տվյալ դեպքում խախտվել են «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի 4-րդ և 5-րդ կետերը:

Ստուգման հանձնարարագրով պետք է ստուգվեին ելակետային տվյալների և գործակիցների ճշտությունը: Ակնհայտորեն այդ առումով խախտում չի հայտնաբերվել, սակայն տեղեկանքի փոխարեն կազմվել է ակտ:

Եթե ստուգման ընթացքում նոր հանգամանքներ են հայտնաբերվել, ապա ստուգման նպատակները ու շրջանակները պետք է փոփոխվեին հարկային մարմնի ղեկավարի համապատասխան գրավոր հիմնավորմամբ, ինչը տվյալ դեպքում չի կատարվել:

2. Է.Հովհաննիսյանը 2015թ. հուլիս ամսին համարվել է արտոնագրային վճար վճարող և հարկ է մուծել, սակայն նրան արտոնագիր չի տրամադրվել: Նույնը վերաբերում է նաև 2015թ. օգոստոս և սեպտեմբեր ամիսներին, որոնց ընթացքում ևս արտոնագիր չի տրամադրվել: Մինչդեռ «Արտոնագրային վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 8-րդ հոդվածը սահմանում է, որ արտոնագրային վճար վճարողները արտոնագրային վճարը վճարում են արտոնագիր ստանալիս: Այս իրավանորմի առումով հարկ է նշել, որ Է.Հովհաննիսյանը միայն հարկային մարմնի կողմից՝ իրեն հասկանալի ընկալմամբ է համարվել արտոնագրային վճար վճարող, մինչդեռ խախտվել են նրա իրավունքները, և նա արտոնագրային վճար է մուծել մշտապես առանց արտոնագիր ստանալու:

3. Է.Հովհաննիսյանի կողմից թյուրիմացաբար 2015թ. օգոստոս ամսվա համար հայտարարությունը հարկային մարմնին ուղարկվել է ոչ թե օգոստոսի 1-ին, այլ՝ 19-ին: Հայտարարությունն ուղարկված է փոստով և հարկատուն մտածել է, որ ինքը օրենքի խախտում չի կատարում, քանի որ՝

- Հայտարարության մեջ որպես գործունեության իրականացման սկիզբը նշված է 01.08.2015 թ-ը, իսկ ավարտը՝ 31.08.2015թ. /նույն հայտարարության հարկային մարմնի

կողմից կազմված էլեկտրոնային տարբերակում որպես գործունեության իրականացման սկիզբ նշված է 19.08.2015թ.:

- Արտոնագրային վճարն ամբողջովին մուծվել է մինչև օգոստոս ամիսը՝ 31.07.2015 թ., այսինքն՝ ակնհայտ է եղել տնտեսավարող սուբյեկտի 2015թ. օգոստոս ամսին արտոնագրային վճար վճարող համարվելու պատրաստականությունը:

- Է.Հովհաննիսյանը գործել է որպես արտոնագրային վճար վճարող, իրականացրել է նույն գործունեությունը, ինչ 2015 թ-ի հուլիս ամսին և իր կողմից թույլ տրված խախտման մասին որևէ նկատառում հարկային մարմնից չի ստացել: Նշված հանգամանքը կասկածելու տեղիք է տալիս, որ հարկային մարմինը ձևական ստուգում է իրականացրել՝ հարկատուի թուրիմացությունը վերածվել է հարկային խոշոր չափի խախտման: Բողոքում բերված է «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 5-րդ հոդվածի պահանջները, որի հիմքով բողոքաբերի կարծիքով կատարված խախտումը կրում է ձևական բնույթ:

4. Բողոքում բերված են «Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի Հավելված 3-ի 1-ին, 7-րդ, 8-րդ կետերի դրույթները և կատարված է դրանցից բխող հետևյալ եզրակացությունը, որ հարկային մարմինը, հենվելով միայն Է.Հովհաննիսյանի հայտարարության ուղարկման օրվա հանգամանքի վրա, հարկ չի համարել ստուգելու հաշվետու ժամանակաշրջան համարվող ժամկետը: Հարկ վճարողը որևէ կերպ տեղեկացված չի եղել, որ իր ուղարկած փաստաթուղթը ձևական առումով չի համապատասխանում սահմանված կարգին կամ դրանում, առանց իրեն տեղյակ պահելու փոփոխություն է կատարված: Որևէ փաստ չկա նաև այն մասին, որ Է.Հովհաննիսյանի ուղարկած փաստաթղթերը համարվել են չներկայացված:

Հարկային մարմինը ակնհայտորեն տեսնամ է, որ հարկատուն արտոնագրային վճարը մուծել է իր կողմից հաշվարկվող ժամանակաշրջանը սկսելուց առաջ, սակայն հենվելով այն հիմքի վրա, որ արտոնագրային վճարը օրենքով վճարվում է ամբողջ հաշվարկվող ժամանակաշրջանի համար, անկախ այդ ժամանակաշրջանի որևէ մասում գործունեություն իրականացնելու կամ չիրականացնելու հանգամանքից, շրջանցել է արտոնագրային վճարը Է.Հովհաննիսյանի կողմից հուլիսի 31-ին մուծված լինելու փաստը: Սակայն, եթե Է.Հովհաննիսյանը կանխամտածված կերպով խախտեր օրենքը կամ նա արտոնագրային վճար վճարող համարվել չցանկանար, ապա պարզապես հասույթ չէր գրանցի և ցույց չէր տա օգոստոս ամսվա առաջին 19 օրվա համար: Մինչդեռ ակնհայտ է, որ Է.Հովհաննիսյանը բարեխղճորեն արձանագրել է եկամուտները և նրա մեջ որևէ կասկած չի եղել, որ ինքը գործունեություն է իրականացնում հակառակ օրենքի: Եվ միայն թուրիմացության համար անձին զգալի չափով տույժի ենթարկելը համարվում է ոչ իրավաչափ:

Բողոքում բերված են «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի դրույթները և հետևություններ են արվել այն մասին, որ խախտվել են նշված հոդվածի դրույթները: Այսպես, ակտի նախագիծը ստուգում իրականացնող անձինք 3 աշխատանքային օրվա ընթացքում նեկայացրել են տնտեսավարող սուբյեկտի ղեկավարին: Հարկային մարմնում տեղյակ են եղել, որ Է.Հովհաննիսյանը ակտի նախագիծը ստացել է 2015թ. սեպտեմբերի 25-ին, ուստի նա մինչև սեպտեմբերի 30-ը օրենքով սահմանված ժամկետ ուներ ակտի նախագծին ծանոթանալու և առարկություններ ներկայացնելու համար: Հաշվի առնելով փոստային ծառայության գործունեության իրականացնելու ժամկետները (3-4 օր)՝ հարկային մարմնում հիշյալ ստուգման ընթացքում, նույնիսկ առարկությունների բացակայության պարագայում ակտ պետք է ընդունվեր հոկտեմբերի 5-ից ոչ շուտ, նկատի ունենալով, որ հոկտեմբերի 3-ը և 4-ը եղել են ոչ աշխատանքային օրեր:

Ակտի ընդունումը հոկտեմբերի 2-ով արձանագրելը պատահական կամ ընթացակարգային բնույթ չի կրել, այն պայմանավորված է ներկայացված առարկություններն ստանալու հանգամանքի հետ: Կասկածներ կան նաև առ այն, որ հարկային մարմինը հետադարձ թվով է արձանագրել «2015թ. հոկտեմբերի 2» ժամանակային տվյալը՝ թույլ տալով օրենքի ևս մեկ խախտում: Կասկածների համար հիմք է նաև այն հանգամանքը, որ ակտ ընդունելու որոշման ժամկետ արձանագրվել է 2015թ. հոկտեմբերի 2-ը, սակայն ակտը ծրարվել և ուղարկվել է հասցեատիրոջը շատ ավելի ուշ՝ հոկտեմբերի 15-ին, իսկ է.Հովհաննիսյանի կողմից ստացվել է միայն հոկտեմբերի 17-ին:

Բացի դա, հարկային մարմնի աշխատակիցները կատարել են մեկ խախտում ևս՝ ակտում ներկայացնելով ձեռագիր հավելում առ այն, որ է.Հովհաննիսյանին ներկայացվել է ակտը ծանոթանալու և ստորագրելու: Դա ակնհայտորեն իրականությանը չի համապատասխանում, քանի որ ակտն աղարկվել է նամակով, իսկ այդ պարագայում տնտեսվարող սուբյեկտի կողմից ակտը ստորագրելու կամ չստորագրելու հանգամանքը պարզապես բացառվում է:

Ակնհայտ է, որ ստուգման ակտը վարչական ակտ է: Մինչդեռ սույն պարագայում «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 5-րդ և 6-րդ հոդվածների դրույթներին համապատասխան վարչական վարույթ չի հրավիրվել, հարկային մարմինը վարչական վարույթ չի հրավիրել նաև դիմողի պահանջով:

Ելնելով վերոգրյալից և ղեկավարվելով «Վարչարարության հիմունքների և վարչական վարույթի մասին» ՀՀ օրենքի 63-րդ հոդվածի 1-ին կետի դրույթներով բողոքաբերը խնդրում է չեղյալ համարել ՀՀ ՖՆ Եղեգնաձորի ՏՀՏ թիվ 6104898 ակտը և ՀՀ ՖՆ իրավաբանական վարչության պետի 26.10.2015 թ-ի թիվ 297436/05 որոշումը:

ՀՀ ֆինանսների նախարարության հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովի եզրակացությունը.

ՀՀ ՖՆ հարկային և մաքսային մարմինների գանգատարկման հանձնաժողովը (այսուհետ նաև Հանձնաժողով), ուսումնասիրելով սույն գործին առնչվող նյութերն ու ապացույցները եկավ հետևյալ եզրակացության:

Քննարկման ընթացքում նշվեց, որ ՀՀ ՖՆ Եղեգնաձորի ՏՀՏ պետի 03.09.2015 թ-ի թիվ 6104898 հանձնարարագրի համաձայն Ա/2 Էդվարդ Հովհաննիսյանի մոտ իրականացվել է օրենքով սահմանված ելակետային տվյալների և գործակիցների ճշտության ստուգում: Արդյունքում կազմվել է ՀՀ ՖՆ Եղեգնաձորի ՏՀՏ 02.10.2015թ-ի թիվ 6104898 ակտը (այսուհետ նաև Ակտ), որով լրացուցիչ գանձման է առաջադրվել ընդամենը 765.000 դրամ:

Ակտի 1-ին կետով մասնավորապես արձանագրվել է, որ ա/ձ-ն 2015 թ-ի օգոստոսի 1-ից մինչև 19-ը խախտելով «Արտոնագրային վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի 7-րդ կետի պահանջները առանց համապատասխան արտոնագրի իրականացրել է հանրային սննդի կազմակերպման գործունեություն 96 մ.ք. սպասարկման մակերես ունեցող տարածքում (հիմք՝ Z հաշվետվությամբ արտացոլված հասույթը կազմել է 4581144 դրամ):

Համաձայն «Արտոնագրային վճարների մասին» ՀՀ օրենքի 9-րդ հոդվածի 7-րդ կետի անհատ ձեռնարկատիրոջ կողմից առանց արտոնագրի գործունեության իրականացման տվյալ վայրում սույն օրենքի թիվ 7 հավելվածում նշված գործունեության տեսակով զբաղվելու դեպքում անհատ ձեռնարկատիրոջից գանձվում է տուգանք՝ առանց արտոնագրի գործունեությունը փաստացի իրականացնելու ժամանակահատվածի /բայց ոչ պակաս երեք ամսվա/ համար՝ սույն օրենքի թիվ 8 հավելվածով սահմանված կարգով հաշվարկված վճարման ենթակա արտոնագրային վճարի /127500 դրամ/ կրկնակիի

չափով: Այսպիսով Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանից ենթակա է գանձման 765.000 դրամ արտոնագրային վճար:

1. Բողոքում բերված պնդումների վերաբերյալ, որ ստուգումն իրականացնող անձինք դուրս են եկել ՀՀ ՖՆ Եղեգնաձորի ՏՀՏ պետի 03.09.2015 թ-ի թիվ 6104898 հանձնարարագրում նշված նպատակի շրջանակներից, հարկ է նշել հետևյալը.

Հարկային մարմինների կողմից տնտեսվարող սուբյեկտների մոտ օրենքով սահմանված ելակետային տվյալների և գործակիցների ստուգում իրականացնելու իրավունքը սահմանված է «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 3-րդ հոդվածի 2-րդ և 3-րդ մասերով:

Տվյալ դեպքում ՀՀ ՖՆ Եղեգնաձորի ՏՀՏ պետի 03.09.2015 թ-ի թիվ 6104898 հանձնարարագրի համաձայն Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանի մոտ իրականացվել է օրենքով սահմանված ելակետային տվյալների և գործակիցների ճշտության ստուգում, որի ընթացքում պարզվել է, որ Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանի կողմից 2015 թ-ի օգոստոսի 1-ից մինչև 19 ընկած ժամանակահատվածում առանց համապատասխան արտոնագրի իրականացվել է հանրային սննդի կազմակերպման գործունեություն: Մասնավորապես, չնայած նրան, որ Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանի կողմից մինչև գործունեության սկսելը նախապես վճարվել է 2015 թ-ի օգոստոս ամսվա արտոնագրային վճարը, սակայն առանց սահմանված կարգով հայտարարություն ներկայացնելու օգոստոսի 1-ից մինչև 19 իրականացրել է արտոնագրային վճարով հարկվող հանրային սննդի կազմակերպման գործունեություն: Այս կապակցությամբ հարկ է նշել, որ «Արտոնագրային վճարների մասին» ՀՀ օրենքի Հավելված N 8 (այսուհետ՝ Հավելված N 8) 5-րդ կետի համաձայն. «Արտոնագրային վճար վճարողները մինչև գործունեություն իրականացնելը, իսկ գործունեության տվյալ տեսակի համար համապատասխան արտոնագիր ունեցող անձինք՝ մինչև նախկին արտոնագրով նախատեսված ժամանակահատվածից հետո գործունեության տվյալ տեսակը շարունակելը որևէ ժամանակահատվածի (օրացուցային տարվա ընթացքում ընտրված ցանկացած ամիս կամ հաջորդական ամիսների հանրագումար, բայց ոչ ավելի, քան մինչև տվյալ օրացուցային տարվա ավարտը) համար իրենց հաշվառման վայրի հարկային մարմին են ներկայացնում սույն հավելվածի N 1 ձևով սահմանված հայտարարություն»:

Իր հերթին, Հավելված N 8 6-րդ կետի համաձայն. «Հայտարարություն ներկայացնելու օրը անհատ ձեռնարկատերը կամ իրավաբանական անձը ստանում է արտոնագիր սույն հավելվածի N 2 ձևին համապատասխան: Ընդ որում, հայտարարությունը ներկայացնելու օրվա ընթացքում սույն հավելվածի N 2 ձևով արտոնագիր չտրամադրելու դեպքում արտոնագիրը համարվում է տրամադրված հայտարարությունը ներկայացնելու օրը, եթե անհատ ձեռնարկատերը կամ իրավաբանական անձը, սույն հավելվածի 16-րդ կետին համապատասխան, կատարել է արտոնագրային վճարի վճարում, բացառությամբ սույն կետի երկրորդ պարբերությամբ սահմանված դեպքերի»:

Վերոգրյալ իրավանորմների դրույթներից հստակ հետևում է, որ մինչև արտոնագրային վճարով հարկվող գործունեություն իրականացնելը տնտեսվարող սուբյեկտի կողմից անհրաժեշտ է ներկայացնել սահմանված ձևի հայտարարություն՝ արտոնագիր ստանալու համար: Այսինքն, հայտարարություն ներկայացված չլինելու պայմաններում միայն արտոնագրային վճարի վճարելը բավարար չէ արտոնագիր տրամադրվելու համար:

Ելնելով վերոգրյալից՝ հանձնաժողովը գտնում է, որ ստուգումն իրականացնող պաշտոնատար անձինք դուրս չեն եկել հանձնարարագրում նշված նպատակի

շրջանակներից՝ ստուգումն իրականացվել է Հայաստանի Հանրապետության օրենքներով և դրանց հիման վրա իրենց վերապահված լիազորությունների շրջանակներում:

2. Բողոքում բերված պնդումների վերաբերյալ, որ Է.Հովհաննիսյանը 2015 թ-ի հուլիս, օգոստոս և սեպտեմբեր ամիսներին համարվել է արտոնագրային վճար վճարող, սակայն նրան արտոնագիր չի տրամադրվել, հարկ է նշել հետևյալը.

Կրկին անգամ հարկ է նշել, որ Հավելված N 8 6-րդ կետի համաձայն. «Հայտարարություն ներկայացնելու օրն անհատ ձեռնարկատերը կամ իրավաբանական անձը ստանում է արտոնագիր սույն հավելվածի N 2 ձևին համապատասխան: Ընդ որում, հայտարարությունը ներկայացնելու օրվա ընթացքում սույն հավելվածի N 2 ձևով արտոնագիր չտրամադրելու դեպքում արտոնագիրը համարվում է տրամադրված հայտարարությունը ներկայացնելու օրը, եթե անհատ ձեռնարկատերը կամ իրավաբանական անձը, սույն հավելվածի 16-րդ կետին համապատասխան, կատարել է արտոնագրային վճարի վճարում»:

Վերոգրյալից հետևում է, որ համապատասխան հայտարարությունը ներկայացնելու և արտոնագրային վճարի վճարումը կատարվելու դեպքում է արտոնագիրը համարվում տրամադրված: Ինչ վերաբերվում է արտոնագրի տրամադրմանը, ապա բողոքաբերի կողմից հարկային մարմնին նման պահանջով դիմելու դեպքում, այն սահմանված կարգով կտրամադրվեր:

3. Բողոքում բերված պնդումների վերաբերյալ, որ թույլ տրված խախտման վերաբերյալ Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանին հարկային մարմնը չի տեղեկացրել, ինչպես նաև, որ կատարված խախտումը կրում է ձևական բնույթ, հարկ է նշել հետևյալը.

«Հարկերի մասին» ՀՀ օրենքի 22-րդ հոդվածով սահմանված է, որ. «Հարկերը ճիշտ հաշվարկելու, ժամանակին վճարելու և հարկային օրենսդրության մյուս պահանջները պահպանելու պատասխանատվությունը, հարկային օրենսդրությամբ այլ բան սահմանված չլինելու դեպքում, կրում են հարկ վճարողները և դրանց (ձեռնարկությունների, հիմնարկների և կազմակերպությունների)՝ Հայաստանի Հանրապետության օրենսդրությամբ սահմանված պաշտոնատար անձինք»:

Իր հերթին, ՀՀ օրենսդրությամբ հարկային մարմնի վրա դրված չէ պարտականություն՝ հարկ վճարողների կողմից թույլ տրվող խախտումների մասին վերջիններիս տեղեկացնելու վերաբերյալ:

Ինչ վերաբերվում է Ակտի 1-ին կետով արձանագրված խախտումը ձևական բնույթ կրելու վերաբերյալ բողոքաբերի պնդումներին, ապա դրանք հիմնավոր չեն, քանի որ Հավելված N 8-ի 5-րդ և 6-րդ կետերով հստակ սահմանված է, որ արտոնագիրը կարող է տրամադրված համարվել միայն հայտարարություն ներկայացվելու և արտոնագրային վճարի վճարումը կատարված լինելու դեպքում: Այսինքն, արտոնագիր տրամադրվելու համար հայտարարություն չներկայացվելը չի կարող դիտվել որպես ձևական խախտում:

4. Բողոքում բերված պնդումների վերաբերյալ, որ խախտվել են «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի դրույթները՝ ակտը պետք է կազմվեր ոչ թե 02.10.2015 թ-ին, այլ՝ 05.10.2015 թ-ին, հարկ է նշել հետևյալը.

«ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասի համաձայն. «Ակտի նախագիծը ստուգում իրականացնող անձը 3 աշխատանքային օրվա ընթացքում պատշաճ ձևով (առձեռն կամ փոստով) ներկայացնում է տնտեսավարող սուբյեկտի ղեկավարին կամ նրան փոխարինող պաշտոնատար անձին՝ առարկություններ ներկայացնելու նպատակով:

Տնտեսավարող սուբյեկտի ղեկավարը կամ նրան փոխարինող պաշտոնատար անձը 5 աշխատանքային օրվա ընթացքում ուսումնասիրում է ակտի նախագիծը:

Սույն մասի երկրորդ պարբերությամբ նախատեսված ժամկետում փնտրեսավարող սուբյեկտի ղեկավարի կամ նրան փոխարինող պաշտոնատար անձի կողմից առարկություններ չներկայացվելու դեպքում ստուգող մարմինը կազմում է ակտը և դրա մեկ օրինակը՝ ստորագրված ստուգում իրականացնող պաշտոնատար անձի կողմից, ժամկետի ավարտից հետո՝ 3 աշխատանքային օրվա ընթացքում, պատշաճ ձևով (առձեռն կամ փոստով) ներկայացնում տնտեսավարող սուբյեկտի ղեկավարին կամ նրան փոխարինող պաշտոնատար անձին»:

Քննարկվող դեպքում ակտի նախագիծը կազմվել է 23.09.2015 թ-ին, որի օրինակը փոստով ուղարկվել է Ա/Ձ Էդվարդ Հովհաննիսյանին: Վերջինիս կողմից ակտի նախագիծը ստացվել է 25.09.2015 թ-ին, ինչն ընդունում է նաև բողոքարկող կողմը: Ստուգումն իրականացնող անձինք 25.09.2015 թ-ից հաշվարկել են օրենքով նախատեսված 5 աշխատանքային օր, որը լրացել է 01.10.2015 թ-ին, և դրա հաջորդ օրը կազմել են Ակտը:

Վերոգրյալից հետևում է, որ Ակտը կազմվել է «ՀՀ-ում ստուգումների կազմակերպման և անցկացման մասին» ՀՀ օրենքի 6-րդ հոդվածի 1-ին մասով նախատեսված ժամկետների պահպանմամբ:

Ինչ վերաբերվում է ՀՀ ՖՆ իրավաբանական վարչության պետի 26.10.2015 թ-ի թիվ 297436/05 որոշման դեմ բերված բողոքին, ապա այն չի կարող քննության առնվել, քանի որ բերվել է «Վարչական իրավախախտումների վերաբերյալ» ՀՀ օրենսգրքի 288-րդ հոդվածով նախատեսված ժամկետի խախտմամբ:

Ելնելով քննարկման արդյունքներից և ղեկավարվելով «Հարկային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 43.1-րդ հոդվածի և «Մաքսային ծառայության մասին» ՀՀ օրենքի 37-րդ հոդվածի պահանջներով հանձնաժողովը

ո Ր Ո Շ Ո Ւ Մ Է՝

ՀՀ ՖՆ Եղեգնաձորի ՏՀՏ 02.10.2015 թ-ի թիվ 6104898 ակտը և ՀՀ ՖՆ իրավաբանական վարչության պետի 26.10.2015 թ-ի թիվ 297436/05 որոշումը թողնել անփոփոխ, իսկ բողոքը՝ մերժել:

Սույն որոշմանը չհամաձայնվելու դեպքում այն ուժի մեջ մտնելու օրվանից երկու ամսվա ընթացքում կարող է բողոքարկվել տեսչական մարմինների միասնական բողոքարկման հանձնաժողով կամ ՀՀ վարչական դատարան:

Հանձնաժողովի նախագահ՝

Վ.ՄԻՐՈՒՄՅԱՆ

